

ΕΤΟΣ 63ον

15 Μαρτίου 2015

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 11 (3224)

Η ΟΑΣΗ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Καθώς βρισκόμαστε στή μέση της Ἅγιας και Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἀκοῦμε τήν Ἐκκλησία μας νά ἀποκαλεῖ τή σημερινή Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως ώς ὄσαση. Βεβαίως, πλογικό εἶναι νά ἀντιπαραβάλλεται ἡ Ἅγια και Μεγάλη Τεσσαρακοστή μέ πορεία σέ ἔρημο, καθώς ἡ νηστεία και τά ἀσκητικά παλαιάσματα, πού χαρακτηρίζουν αὐτή τήν περίοδο, σημασιοδοτοῦν μιά κατάσταση ταπαιπωρίας γιά τό σῶμα προκειμένου νά ἐνισχυθεῖ ἡ κατάσταση μετανοίας. "Ομως, γιατί ὄσαση ἡ σημερινή Κυριακή; Μήπως καταπαύει, ἔστω γιά μία ἡμέρα, ἡ νηστεία; Μήπως ἀλλάζει τό κυρίαρχο πένθιμο κλίμα της Ἅγιας και Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς; " Οχι, βέβαια. Τότε, γιατί ὄσαση;

Ο Σταυρός εύσκιοφυλλο δένδρο

Τό μοναδικό της σημερινῆς ἡμέρας, τό ὅποιο κατ' ἀρχήν δικαιολογεῖ τόν χαρακτηρισμό της ώς ὄσασης, εἶναι ἡ προβολή πρός προσκύνηση τοῦ Τιμίου και Ζωοποιοῦ Σταυροῦ τοῦ Κυρίου μας. Λένε οι Πατέρες πώς ιδίως, οι δύο ὄριζόντιες κεραίες τοῦ Σταυροῦ, παραβάλλουν τήν εἰκόνα δένδρου μέ κλαδιά γεμάτα φύλλα, τά ὅποια ἔξασφαλίζουν δροσιά καί προστατεύουν ἀπό τόν καύσωνα. " Ετσι, ὅπως ὁ ὄδοιπόρος στήν ἔρημο ἀποζητᾶ καί τήν παραμικρότερο σκιά γιά νά προστατευθεῖ ἀπό τόν καυτερό ἥπιο, ποιλύ περισσότερο χαίρεται ὅταν φθάνει στήν ὄσαση μέ τά ποιλλά δένδρα, τούς παχεῖς ἵσκιους καί τό δροσερό νερό, ἔτσι καί ὁ Χριστιανός, προχωρώντας στά δύσβατα μονοπάτια της ζωῆς και κυρίως, ἀγωνιζόμενος στήν τρέχουσα πνευματική περίοδο, βλέποντας τόν Σταυρό νά ἑκτείνεται, ἀναγνωρίζει τήν παρηγορία του καί καταφεύγει ἐκεῖ, καθώς ἡ δύναμη τοῦ Σταυροῦ ὑπερνικᾶ κάθε ἐνάντια δύναμη καί τόν καθιστᾶ ὅπλο ἀκαταμάχητο, μπροστά στό ὅποιο ὁ διάβολος «φρίπτει καί τρέμει μή φέρων καθορᾶν αὐτοῦ τήν δύναμιν», οι δέ ἄγγελοι χαίρονται καί ἀγάλλονται ἀναγνωρίζοντας τή σημαία τοῦ θριάμβου.

Μετάφραση της Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἄδελφοί, ἀφοῦ ἔχομεν ἀρχιερέα μέγαν, ὁ ὅποῖος ἔχει διέλθει τούς οὐρανούς, τὸν Ἰησοῦν τὸν Υἱόν του Θεοῦ, ἃς κρατᾶμε στερεά τίν πίστιν πού ὄμοιογοῦμεν. Διότι δέν ἔχομεν ἀρχιερέα, πού νά μή μπορῇ νά συμπαθήσῃ εἰς τὰς ἀδυναμίας μας, ἀλλά ἔχομεν ἕνα πού ἔχει δοκιμασθῇ καθ' ὅλα, σύμφωνα μέ τίν ὄμοιότητά του μ' ἐμᾶς, χωρὶς νά ἀμαρτίσῃ. Ἡ προσερχώμεθα λοιπόν μέ πεποίθησιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τῆς χάριτος, διά νά λάβωμεν ἔλεος καί νά βροῦμε χάριν ὅταν θά ἔχωμεν ἀνάγκην διά βοήθειαν. Διότι κάθε ἀρχιερέυς λαμβάνεται ἀπό ἀνθρώπους καί ἑγκαθίσταται ἀρχιερεύς χάριν τῶν ἀνθρώπων, διά νά ὑπηρετῇ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, διά νά προσφέρῃ δῶρα καί θυσίας διά τὰς ἀμαρτίας. Μπορεῖ νά εἶναι ὑπομονητικός πρός ἑκείνους οι ὅποιοι βρίσκονται εἰς ἄγνοιαν καί πλάνην, διότι καί αὐτός περιβάλλεται ἀπό ἀδυναμίαν, λόγῳ τῆς ὀποίας εἶναι ὑποχρεωμένος νά προσφέρῃ θυσίας περί ἀμαρτιῶν καί διά τὸν ἑαυτόν του ὅπως κάνει διά τὸν λαόν. Καί κανείς δέν παίρνει μόνος του τὴν τιμὴν αὐτῆν, ἀλλά μόνον ὅταν καλῆται ἀπό τὸν Θεόν, καθὼς ἀκριβῶς καί ὁ Ἀρρών. Ἔτσι καί ὁ Χριστός, δέν ἐπῆρε μόνος διά τὸν ἑαυτόν του τὴν δόξαν νά γίνῃ ἀρχιερεύς, ἀλλ' ἔγινε ἀρχιερεύς ἀπό ἑκείνου πού τοῦ εἶπε, Υἱός μου εἶσαι σύ, ἐγώ σῆμερα σέ ἐγέννησα, ὅπως καί εἰς ἄλλο μέρος λέγει, Σύ εἶσαι αἰώνιος ιερεὺς κατά τὴν τάξιν τοῦ Μελχισεδέκ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθῆκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέληλα,
Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Εἶναι οὐσιαστικά ὁ Τίμιος Σταυρός, τό ὅργανο ἑκεῖνο πού ἀπό σημεῖο ἀτιμωτικοῦ καί ἐπονείδιστου θανάτου, ἔξεπλικθηκε σέ σύμβολο θριάμβου, κατανίκησεως τοῦ θανάτου καί τοῦ διαβόλου καί ἐγγυητική δύναμη τῆς σωτηρίου πορείας τοῦ χριστιανοῦ ἐπί γῆς. Ὁ οἶνος τοῦτο, ἀλλήλα κατέστη καί τό δόρατό σύμβολο ὄμοιογύιας τῆς Πίστεως καί ἐπικλήσεως τοῦ Θεοῦ-Πατέρα. Γι' αὐτό καί ἡ σωστή ἀποτύπωσή του πάνω στὸ σῶμα μας, κάθε φορά πού κάνουμε τὸν Σταυρό μας, εἶναι ὑποχρεωτική, ἀλληλιῶς καταντᾶ προσβολή καί βλασφημία κατά τοῦ Κυρίου τῆς Δόξης, ὁ ὅποῖος μέ αὐτό τό σημεῖο δοξάσθηκε καί κατοχύρωσε καί τή δική μας παραδείσια δόξα.

Τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ

Πέραν ὅμως, τῆς δυνάμεως τοῦ σεπτοῦ συμβόλου, ἡ σημερινή Κυριακή εἶναι διαση καί γιά ἔναν ἀκόμη πλόγο. Προβάλλεται ἡ μοναδικότητα τοῦ προσώπου τοῦ Χριστοῦ. Η Ἐκκλησία παραθέτει τή σημερινή ἀποστολική περικοπή, δῆπον ὁ Χριστός προβάλλεται ώς τό κατ' ἔξοχήν ὑπεροχικό πρόσωπο, ἀνώτερο ἀγγέλων, προφητῶν, δικαίων. Γι' αὐτό καί προβάλλεται ὑπεροχικά ἡ Ἐκκλησία ώς ἀνώτερη κάθε ἄλλου θρηκευτικοῦ μορφώματος ἐπί γῆς, λόγω τοῦ ὅτι ἀποτελεῖ τὸν Χριστό παρατεινόμενο στούς αἰώνες. Τί λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος; « Ἐχοντες ἀρχιερέα μέγαν διεπιπλυθότα τούς οὐρανούς, Ἰησοῦν τὸν σιών τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὄμοιογύιας ». Ο Χριστός εἶναι ὁ αἰώνιος καί μόνος

Αρχιερεύς. Δέν τόν κατανίκησε ό θάνατος, ἀλλά διά τῆς Ἀναστάσεώς του καί τῆς Ἀναλήψεώς του ἔχει διασχίσει τούς οὐρανούς, ξεπερνώντας τους, καὶ εἰσερχόμενος στὸν τόπο τῆς οὐράνιας βασιλείας του ἀναμένει καὶ ἐμᾶς, ἀρκεῖ νά κρατήσουμε ως πολύτιμο θησαυρό τὴν ὄμοιογία τῆς Πίστεώς μας πρός αὐτόν. Ἐδῶ συνδέεται ὁ Σταυρός μὲ τή σημερινή ἡμέρα! Εἶναι ἡ ἀπόδειξη τῆς αἰώνιας βασιλείας τοῦ Χριστοῦ, καθὼς ἀποδεικνύει τή νίκη του ἐπί τοῦ θανάτου καὶ τήν ιδιότητά του ως Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἐπιπλέον, ἐπειδή ὁ ἀπόστολος Παῦλος πρέπει νά ἀναδείξει τήν ιδιότητα τοῦ αἰώνιου στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, τόν συνδέει μέν ἔνα ἄλλο κομβικό καὶ σεβαστό πρόσωπο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, τόν Μελχισεδέκ, βασιλέα Σαλήμ στόν ὅποιο εἶχε καταβάλει φόρο δεκάτης ὁ Γενάρχης τοῦ Ἰσραήλ, ὁ Ἀβραάμ. Ἐπειδή δέ ἡ Ἅγια Γραφή, κατά παράδοξο τρόπο δέν κάνει πόλο γιά τήν καταγωγή του καὶ τά χρόνια τῆς ζωῆς του, παρουσιάζεται ως ἀγέννητος καὶ ἀθάνατος, προκειμένου νά καταστεῖ προφητικά προεικόνιση τοῦ Χριστοῦ στήν κατανόηση τῶν ἀνθρώπων. Εἶναι πλοιόν, ὁ Μελχισεδέκ «ἀπάτωρ», «ἀμήτωρ», «ἄγενεα-πόλυτος», διηλαδή ἄναρχος, αἰώνιος, ἀτεμίευτητος ἀρχιερεύς, μέν ιερωσύνη ἀνώτερη τῆς ηευιτικῆς, ἀφοῦ ὁ προπάτορας τῶν ηευιτῶν πιλήρωσε σέ αὐτόν φόρο τιμῆς.

Οι φαινομενικές ιδιότητες πού ἀποδίδονται στόν Μελχισεδέκ, πόλο γιά τῆς διατυπώσεως τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, καθίστανται πραγματικές στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ. «Ἀπάτωρ», ἀφοῦ ως ἄνθρωπος γεννήθηκε ἐκ Παρθένου. «Ἀμήτωρ», ἀφοῦ ως Υἱός καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ γεννήθηκε μόνο ἐκ Πατρός. «Ἄγενεα-πόλυτος», ως ἄναρχος Θεός. «Ἀρχιερεύς εἰς τόν αἰῶνα», μιᾶς πού προσέφερε ἐφ' ἄπαξ τή πιτρωτική θυσία στόν Γολγοθᾶ, ὅπου ἀναγόμαστε ὅλοι διά τῆς θείας Λειτουργίας, γιά νά μεταλάβουμε τό Σῶμα του καὶ τό Αἷμα του. Ἀλλά καὶ γιατί δέν παρέλαβε ἀπό ἄνθρωπο τήν ἀρχιερωσύνην, ἐνεργώντας μέ τρόπο ἀσύληπτο ἀπό τήν ἀνθρώπινη θεώρηση τῶν πραγμάτων.

Ἡ σημερινή ἡμέρα εἶναι ὅσα γιατί ἡ δύναμη τοῦ Σταυροῦ ὑποδεικνύει καὶ ὑπογραμμίζει τή μοναδικότητα τοῦ προσώπου τοῦ Χριστοῦ ως Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ὁ ὅποιος μέ τά ὅσα ἔκανε, ἀνοίξε τούς οὐρανούς καὶ γιά ἐμᾶς ἀναμένοντάς μας στή Βασιλεία του. Ἐπομένως, ἀγωνιζόμαστε μέ ἀσφάλεια, μέ βεβαιότητα, μέ τή μόνη ἐπί γῆς ἀλήθεια πού ὄνομάζεται Χριστός!

Ἀρχιμ. Ι. N.

15 Μαρτίου 2015: KYPIAKH Γ΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ)

Ἀγαπίου καὶ τῶν σύν αὐτῷ († 303). Ἀριστοβούλου ἀποστόλου Βρετανίας,
Μανουήλ νεομάρτυρος τοῦ Κρητός († 1792).

ΤΗΧΟΣ: βαρύς – Έωθινόν: Ζ΄ – Ἀπόστολος: Ἐβρ. δ΄ 14 - ε΄ 6 – Εὐαγγέλιον: Μρ. π΄ 34 - Θ΄ 1.

Η ΕΠΙΟΜΕΝΗ KYPIAKH: 22 Μαρτίου, Δ΄ Νηστειῶν (Ιωάννου τῆς Κλίμακος).

Ἀπόστολος: Ἐβρ. ε΄ 13 - 20 – Εὐαγγέλιον: Μρ. θ΄ 17 - 31.

**ΥΠΟΔΟΧΗ ΙΕΡΟΥ ΣΚΗΝΩΜΑΤΟΣ
ΑΓΙΑΣ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ 10 ΜΑΪΟΥ 2015**

Μέριμνα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ὁργανισμοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι ὁ προγραμματισμός, ἡ ὁργάνωση καὶ ἡ ἐκτέλεση τοῦ ἱεραποστολικοῦ, κατηχητικοῦ, μօρφωτικοῦ - κοινωνικοῦ, ἐκδοτικοῦ καὶ πολιτιστικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας. Ή προσπάθεια, ἡ ὄποια καταβάλλεται στοὺς συγκεκριμένους τομεῖς γιὰ 78 δόλοκληρα χρόνια, εἶναι τεράστια στὴν Ἑλλάδα, τὸν Ἑλληνισμό τῆς διασπορᾶς, τὴν Ἀφρική καὶ τὴν Ἀσία.

Τό 2016, ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος θά ἔοιτάσει, σύν Θεῷ, 80 χρόνια βίου, διακονίας καὶ προσφορᾶς. Τό προανάκρουσμα αὐτῆς τῆς ἐπετείου θά ἔσκινήσει μὲ τὴν τιμὴ καὶ τὴν εὐλάβεια πρός τὴν Προστάτιδα Ἅγια τοῦ Ὁργανισμοῦ Μεγαλομάρτυρα Βαρβάρα, ποὺ εἶναι καὶ Προστάτιδα τῶν ἀνθρώπων πού πάσχουν ἀπό λοιμώδη καὶ ψυχικά νοσήματα, τῶν ἐργατῶν τῶν ὁρυχείων, τοῦ Πυροβολικοῦ, τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ, τῆς Πυροσβεστικῆς, τῶν σταφιδοπαραγωγῶν.

Ἐτσι, τήν Κυριακή τῆς Σαμαρείτιδος 10 Μαΐου, ὥρα 6 τὸ ἀπόγευμα, στό ἰερό Προσκύνημα τῆς Ἅγιας Βαρβάρας Ἀττικῆς, θά ὑποδεχθοῦμε μέ τιμὴ καὶ ἐκκλησιαστική λαμπρότητα, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ιερωνύμου Β', τό ἰερό Σκήνωμα τῆς Ἅγιας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας, τό ὄποιο φιλάσσεται στὴν Ἰστορική πόλη τῆς Βενετίας καὶ θά παραμείνει στό ἰερό Προσκύνημα τῆς Ἅγιας Βαρβάρας τοῦ ὅμωνύμου Δήμου Ἀττικῆς ἀπό τις 10 ἔως τις 24 Μαΐου 2015.

Ίστορικά, τό ἰερό λείψανο τῆς Ἅγιας Βαρβάρας ἔφθαισε στή Βενετία τό ἔτος 1003, τήν περίοδο ἔξουσίας τοῦ Δόγη Πέτρου Β' Orseolo, ἐπί αὐτοκράτορος Βασιλείου Β'.

“Οσες Ἔνορίες, ἀπό τήν Ἑλλάδα καὶ τό ἔξωτερικό, καὶ προσκυνητές ἐπιθυμοῦν νά ἐπισκεφθοῦν ὁργανωμένα τό ἰερό Προσκύνημα κατά τίς ἡμέρες ἐκεῖνες (ἀπό 10 ἔως 24 Μαΐου 2015), δύνανται νά ἐπικοινωνοῦν μαζί μας τηλεφωνικά ἢ μέσω e-mail προκειμένου νά τούς ὑποδεχθοῦμε, νά τούς ξεναγήσουμε καὶ νά τούς προσφέρουμε τό παραδοσιακό κέρασμα.

Τηλ. +30-210-7272.305, e-mail: internet@apostoliki-diakonia.gr

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖο φύλλο ὄρθιοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἱασίου 1, 115 21 Ἀθίνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Υπό τῶν ἵερῶν ναῶν διανέφεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

• Η «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ’ δόλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr